خبر

چوپان لرستانی خسارت دام‌هایش را وقف کرد

مدیر دیده‌بان محیط زیست و حیات‌وحش ایران گفت: پس از گذشت حدود ۶ ماه از انتشار خبر تلف‌شدن ۴۴ راس بز اهلی متعلق به یک چوپان لرستانی توسط پلنگ و خودداری چوپان جوان از آسیب رساندن به پلنگ، روز گذشته سازمان محیط زیست نسبت به پرداخت خسارت این چوپان اقدام کرد اما او خسارت را نپذیرفت و از مسئولان خواست این خسارت را صرف احداث پاسگاه محیط بانی در زادگاهش کنند. کیوان هوشمند با بیان این مطلب افزود: بر اساس نظریه کارشناسان خسارت وارده به مبلغ ۱۱۰ میلیون ریال تعیین و این مبلغ به‌منظور پرداخت به چوپان زیان‌دیده دراختیار اداره کل حفاظت محیط زیست استان لرستان قرار گرفت. به گفته او، روز هفتم اردیبهشت نوروز حیدری جهت دریافت مبلغ فوق به اداره کل حفاظت محیط زیست استان لرستان دعوت شد اما در کمال ناباوری پس از حضور در این اداره از دریافت چک مربوطه خودداری کرد و این مبلغ را با هدف کمک به احداث پاسگاه محیط بانی در منطقه هشتادپهلو به سازمان محیط زیست بازگرداند. مدیر دیده‌بان محیط زیست و حیات‌وحش ایران اظهار کرد: نوروز حیدری اعلام کرد هیچ خسارتی از دولت نخواهد گرفت و تنها خواسته وی از مسئولان ایجاد امکانات حفاظتی و احداث یک پاسگاه محیط‌بانی جهت حفاظت از طبیعت زادگاهش است. نوروز حیدری چوپان فداکار لرستانی گفته است: در طبیعت منطقه زندگی ما حیوانات کمیابی ازجمله سمندرلرستانی، ماهی کور، پلنگ و کاراکال زندگی می‌کنند ولی حتی یک پاسگاه محیط بانی هم نداشته و این منطقه به‌خوبی حفاظت نمی‌شود. مدیرکل حفاظت محیط زیست استان لرستان در اینباره گفت: سازمان محیط زیست با تائید کارشناس مبلغ یازده میلیون تومان بابت خسارت وارده به نوروز حیدری را تامین و به اداره کل محیط زیست لرستان ابلاغ کرد. محمدحسین بازگیر افزود: روز گذشته نیز با نوروز حیدری تماس گرفتیم تا جهت دریافت مبلغ مذکور در ادره کل محیط زیست حاضر شده و مبلغ مربوطه را دریافت کند. به گفته او درحالی که سند پرداخت و چک مربوطه آماده شده بود نوروز حیدری اعلام کرد که من هیچ خسارتی از دولت نخواهم گرفت. بازگیر تصریح کرد: نوروز حیدری خواست پیامش را به گوش رئیس‌جمهور و خانم ابتکار برسانیم و گفت: من فقط درخواست می‌کنم در هشتادپهلو پاسگاه و امکانات حفاظتی ایجاد کنید تا طبیعت زادگاه ما حفظ شود. مدیرکل محیط زیست لرستان ادامه داد: من به‌عنوان مدیرکل محیط زیست لرستان دغدغه‌های نوروز را با جدیت پیگیری خواهم کرد و امیدوارم با حمایت دولت اولین پاسگاه محیط بانی منطقه هشتادپهلو را در سال ۱۳۹۳ احداث کنیم. مهر نوشت؛ مدیرکل حفاظت محیط زیست لرستان گفت: از مدتی قبل برای ارتقای سطح منطقه شکار ممنوع هشتادپهلو به منطقه حفاظت‌شده تمام مقدمات لازم انجام و پرونده مربوطه پس از تکمیل جهت بررسی در شورای‌عالی محیط زیست به سازمان ارسال شده است.

تحلیل

موج بیداری محیط زیستی

هومان خاکپور*

سال گذشته و به‌ویژه در ماه‌های پایانی این سال، شاهد یک موج بیداری محیط زیستی در کشور بودیم. در بسیاری از مناطق کشور شکارچیان و مردم محلی تفنگ‌های شکار خود را شکستند همان‌طور که شهروندان در شهرهای مختلف کشور با ایجاد زنجیره انسانی در حمایت از محیط زیست مشارکت خود را اثبات کردند. به‌حق می‌توان سال ۹۲ را سال بیداری محیط زیستی نامید و در روزهای سپری شده از سال جدید نیز این موج بیداری ادامه پیدا کرده است. دلیل اینکه یکباره شهروندان در امر محیط زیست مشارکت فعالانه پیدا کرده‌اند، چیست؟ چرا یکباره محیط زیست به دغدغه و اولویت اصلی بسیاری از شهروندان تبدیل شده است؟ پاسخ این سوال‌ها و سوالاتی از این دست این است که سیاستگذاری‌های سازمان حفاظت محیط زیست باعث شده است مشارکت‌های مردمی در این زمینه بالا برود. در واقع، مدیریت جدید سازمان حفاظت محیط زیست به مردم و انجمن‌ها فرصت داده است و این مشارکت در این حوزه را افزایش داده است. واقعیت این است که اگر بنا داریم مشکلات زیست‌محیطی حل شود راهی جز افزایش مشارکت اقشار مختلف مردم و فرهنگسازی در این زمینه نداریم. مسائل مختلفی در حوزه محیط زیست وجود دارد. گونه‌های گیاهی و جانوری در معرض خطر قرارگرفته‌اند و برای حمایت از این گونه‌ها تنها نمی‌توان سیاست برخورد با متخلفان را پیش گرفت. تجربه و منطق می‌گوید بیش از آنکه نیازمند پلیس و محافظ برای حفظ محیط زیست باشیم، نیاز به فرهنگسازی در این زمینه داریم. این کاری بود که از مدت‌ها قبل باید انجام می‌شد و باعث خوشحالی است که در سال ۹۲ حرکتی که باید خیلی پیش از این آغاز می‌شد بالاخره شروع شد. فرهنگسازی در این زمینه موجب شده است که موجی از انزجار از شکار اتفاق بیفتد. در بحث شکار مساله مهمی که وجود داشت این بود که تعداد قابل توجهی از گونه‌ها در معرض انقراض توسط چوپان‌ها و مردم محلی، آن هم به‌دلیل حفاظت از خود و دام‌هایشان شکار می‌شدند. در مواردی فردی که یک پلنگ را شکار می‌کرد به‌درستی نمی‌دانست حیوان شکارشده چه ارزش و قیمتی دارد. لازم بود که به اطلاع عموم مردم برسد که ارزش پلنگی که در معرض انقراض است، بسیار بیشتر از چند دامی است که توسط او شکار شده است. این اطلاع‌رسانی و آگاه‌سازی کمابیش اتفاق افتاده است. بخشی از آن به این برمی‌گردد که اقدامی نمادین در این راستا انجام شود و سازمان حفاظت محیط زیست، فعالان این حوزه و رسانه‌ها تبلیغ ویژه‌ای روی آن انجام دهند. در این میان سازمان محیط زیست به صداوسیما به‌عنوان رسانه‌ای فراگیر نیز احتیاج داشت. در مواردی این سازمان پوشش خوبی از اتفاقاتی که افتاده بود داشت و همین موج بیداری محیط زیستی را تشدید کرد. موج بیداری محیط زیستی همچنان باید ادامه یابد. اگر ما اکنون شاهد این هستیم که یک چوپان لرستانی ضرر و زیانی که یک پلنگ به او زده است را می‌بخشد، کار نمادین بزرگی انجام شده است که خود می‌تواند آموزنده باشد. چنین فعالیت‌هایی باید مورد تشویق و ترویج قرار بگیرد و سازمان حفاظت محیط زیست رویکرد خود در این زمینه را حفظ کند.

***کارشناس محیط زیست**

تامین هزینه‌های بیماری‌های عمومی به دولت واگذار شود

مدیرعامل سازمان بیمه سلامت ایران از تحویل طرح تجمیع بیمه‌ها با برخورداری از منابع دولتی به دولت در هفته آتی خبر داد و گفت: تجمیع بیمه‌ها کار کاملا کارشناسی و علمی است، در این طرح از منابع عمومی دولت یک بسته بیمه پایه برای ۷۷ میلیون نفر جمعیت کشور تعریف شده و با هماهنگی بیمه سلامت ایران و کمک وزارت بهداشت اجرا خواهد شد. انوشیروان محسنی‌بندپی اختلاف‌نظر در تجمیع بیمه‌ها تصریح کرد: درحال حاضر منابع ورودی به صندوق‌ها یکسان نیست و این موضوع باعث بروز اختلافاتی شده بود اما اقدامات کارشناسی این طرح انجام شده و هفته آینده در اختیار دولت قرار خواهد گرفت. او با بیان اینکه منابع دولت کفاف همه هزینه‌های تامین سلامت جامعه را نمی‌دهد، عنوان کرد: باید تامین هزینه‌های بیماری‌های عمومی به دولت واگذار شود و بیمه‌های تکمیلی در بحث هزینه‌های سنگین مثل بیماری‌های سرطان و صعب‌العلاج وارد کار شوند. ایسنا نوشت؛ بندپی همچنین اظهار کرد: تاکنون دومیلیون و ۱۰۰ هزار نفر به‌منظور بیمه سلامت همگانی ثبت‌نام کردند که این تعداد در خراسان رضوی ۲۰۵ هزار نفر است.

علی تاجرنیا در گفت‌وگو با آرمان:

هزینه‌های دندانپزشکی کمرشکن است

تحریم‌ها و افزایش نرخ ارز، تجهیزات پرشکی را ۳۰۰ درصد گران کرد

آرمان-بنفشه رنجی: مشکلات مربوط به خدمات دندانپزشکی و سلامت بهداشت و دهان بر هیچ‌کس پوشیده نیست. هزینه‌های خدمات دندانپزشکی در ایران اگرچه نسبت به سایر کشورها کمتر است اما، وضعیت اقتصادی مردم و تحت پوشش بیمه‌نبودن این خدمات هزینه‌های سنگینی را بر مردم تحمیل می‌کند. از طرف دیگر، در چند سال گذشته به‌دلیل افزایش نرخ ارز، قیمت تجهیزات دندانپزشکی و به تبع آن خدمات درمانی افزایش چشمگیری داشته است. هفته اول اردیبهشت هفته سلامت نامگذاری شده است، با اینکه دولت یازدهم حوزه بهداشت و سلامت و سیاستگذاری در این زمینه را در مرکز توجه خود قرار داده است، به نظر می‌رسد مساله خدمات درمانی دندانپزشکی همچنان مغفول مانده است و تعامل دولت و انجمن‌های پزشکی نیز وضعیت مطلوبی ندارد. در همین زمینه با علی تاجرنیا، دندانپزشک، دبیر اجرایی پنجاه‌وچهارمین کنگره انجمن دندانپزشکی ایران و عضو شورای‌عالی دندانپزشکی کشور گفت‌وگویی داشتیم.

◇ توجه مردم به سلامت دهان و دندان نسبت به سایر مسائل بهداشت و سلامت را چگونه ارزیابی می‌کنید؟

در رابطه با بحث سلامت دهان و دندان دو بحث مهم داریم؛ بحث درمان و پیشگیری. در رابطه با پیشگیری به‌دلیل فرهنگ غالبی که در کشور ما وجود دارد و مردم به دنبال این هستند که پس از ایجاد مشکل به دنبال رفع آن برآیند، به‌طور طبیعی مراجعه مردم و توجه آنها به درمان بیشتر است. اما در حوزه پیشگیری به‌نظر می‌رسد آنچنان که باید و شاید به این مساله توجه نشان داده نمی‌شود. اگرچه ممکن است سطح استفاده از خمیر دندان و مسواک نسبت به گذشته افزایش پیدا کرده باشد اما، عدم توجه جدی به آموزش‌ها باعث شده است جهش و پیشرفت را در زمینه بهبود شاخص پوسیدگی در دهان افراد نداشته باشیم. به همین دلیل است که به‌رغم افزایش دندانپزشکان، دانشکده‌های دندانپزشکی و مراکز بهداشتی و درمانی آنچه افزایش پیدا کرده خدمات درمانی است و نه خدمات پیشگیری. توجه مردم نسبت به بحث پیشگیری کمتر است، شاید مقوله‌ای به‌نام نخ دندان برای مردم مانوس نبوده و هنوز هم نیست، در حوزه درمان توجه بیشتر است. اما به هر حال چالش اصلی هزینه تمام شده خدمات دندانپزشکی است که باعث شده اگر قرار است مردم خدمتی را از سبد کالای خود حذف کنند، خدمات دندانپزشکی در ابتدای مسیر قرار گیرد و همین امر هم باعث شده است مشکلات بهداشتی درمانی وجود داشته باشد.

◇ به نظر شما نرخ خدمات دندانپزشکی چقدر باید باشد که هم پزشک درآمد مطلوب داشته باشد و هم بیمار از هزینه‌ها آسیب نبیند؟

فکر می‌کنم خدمات دندانپزشکی نسبت به خدمات دیگری که ارائه می‌شود، تفاوتی دارد و آن هم این است که هزینه تمام‌شده آن به نسبت دیگر خدمات بیشتر است. دندانپزشکی به‌دلیل مجموع تجهیزات و موادی که می‌خواهد، زمانی که برای کارهای دندانپزشکی صرف می‌شود و ریسک بالای خدمات درمانی باعث شده است هزینه‌های درمانی نه‌تنها در ایران بلکه در کل جهان بیشتر از سایر خدمات باشد. با این حال، واقعیت این است که در بسیاری از کشورها بحث پیشگیری قوی‌تر است، بنابراین کسانی که می‌خواهند خدمات درمانی دندانپزشکی بگیرند، نسبتشان کمتر است. در ایران گیرندگان خدمات درمانی بسیار زیاد است. هر ایرانی در سن میانسالی به‌ندرت دندان غیرپوسیده دارد. معمولا تعداد دندان‌های کشیده شده، پرشده و عصب‌کشی شده در شهروندان ما بیشتر است. در کشورهای دیگر چون تعداد خدمات گیرندگان کمتر است بیمه‌ها ورود جدی‌تری به بحث دندانپزشکی کرده‌اند. به همین دلیل، به‌رغم اینکه ممکن است هزینه‌های بیمه‌های خدمات دندانپزشکی هم بیشتر باشد ،اما چون نسبت به هزینه‌های آزاد بهتر است، مردم به سمت بیمه‌ها اقبال دارند. بنابراین در بسیاری کشورها اگر شما بیمه دندانپزشکی نداشته باشید، عملا نمی‌توانید خدمات دندانپزشکی داشته باشید و تنها یکسری افراد خاص می‌توانند این کار را انجام دهند. در ایران با توجه به نوع اقتصاد مردم هزینه‌ها گران است. اگر بخواهیم مقایسه درآمدی میان اقشار مختلف در کشور انجام دهیم و اگر با دیگر شغل‌هایی که در کشور ما وجود دارد و جنبه خدماتی یا دلالی دارد مقایسه کنیم، برای دندانپزشک این هزینه‌ها گزاف و بالا نیست. با این حال، چون بیمه‌ها در این حوزه ضعیف عمل می‌کنند و مردم مجبورند از جیب خودشان هزینه بیشتری را دهند، این مساله به‌صورت فشار اقتصادی به بیمار خودش را نشان می‌دهد. اما باید یک نکته را توجه داشت که ۹۷ درصد خدمات دندانپزشکی در کشور ما توسط بخش خصوصی انجام می‌شود. در واقع مراکز بهداشتی درمانی وزارت بهداشت نزدیک به دوهزار یونیت دندانپزشکی دارند، اما تنها ۳ درصد خدمات را انجام می‌دهند، آن هم خدمات سطح یک را که عمدتا به کودکان زیر ۶ سال یا مادران باردار تعلق دارد. با توجه به مجموع این بحث‌ها معتقدم در مقام مقایسه با کشورهای دیگر خدمات دندانپزشکی در کشور ما گران نیست اما با توجه به میزان درآمدی که در کشور ما وجود دارد هزینه‌های دندانپزشکی برای مردم کمرشکن است.

◇ با توجه به این مباحث، فکر می‌کنید چطور می‌توان از بار هزینه‌هایی که بر دوش مردم است کاست و این مشکل را تا حدودی رفع کرد؟

درحال حاضر تجربه‌هایی در حوزه بیمه‌های دندانپزشکی داریم که به‌نظرم بزرگ‌ترین آن تجربه بیمه نیروهای مسلح است، واقعیت این است افزایش تعداد دندانپزشکان اگرچه ممکن است برای خود آنها خوشایند نباشد، اما برای بحث ارائه خدمات درمانی در کشور ما یک فرصت است. هر چه مردمی که تحت پوشش قرار می‌گیرند، نسبتشان به پزشکان کمتر باشد، بازار اشتغال شرایطی پیدا می‌کند که درواقع به نوعی دندانپزشکان مجبور می‌شوند با هزینه‌های کمتری آن خدمات را ارائه کنند. اینجاست که نقش بیمه‌ها نقش مهمی می‌شود. مردم ترجیح می‌دهند به‌جای اینکه قیمت آزاد بپردازند، مبلغی را بپردازند تا بیمه آنها را تحت‌پوشش قرار دهد. از طرف دیگر، دندانپزشکان حاضرند به نوعی با بیمه‌ها تعامل کنند تا بیمار بیشتری برای آنها جذب کند. بنابراین، سرمایه‌گذاری که آنها برای خدمات درمانی انجام می‌دهند قیمت تمام‌شده خدمات را کاهش خواهد داد، همین مساله باعث می‌شود بتوانند با بیمه‌ها به قیمت کمتری توافق کنند. برای مثال، هنگامی که شما مطب دارید و یکسری تجهیزات و مواد در آن وجود دارد بابت هزینه‌های مطب، استهلاک سرمایه و تجهیزات هزینه‌های نیروی انسانی یک هزینه ثابتی را می‌پردازید. بنابراین اگر شما در روز ۱۰ بیمار را ویزیت کنید، مجموع این هزینه‌ها میان این بیمارها تقسیم می‌شود، اگر ۲۰ بیمار ویزیت کنید، میان ۲۰ نفر تقسیم شود. در این صورت خدمات ارائه‌شده به ۲۰ نفر ارزان‌تر و کمتر است. دولت جدید یکی از مهم‌ترین کارهایی که انجام داده و از بعد از انقلاب سابقه نداشته است، این است که سلامت را مساله اول کشور کرده است، اما بازهم احساس می‌شود از موضوع دندانپزشکی غفلت شده است. دولت باید سرمایه‌گذاری بزرگی در زمینه بهداشت، پیشگیری و انواع خدماتی که از پوسیدگی دندان جلوگیری می‌کند انجام دهد. از طرف دیگر مجموعه‌هایی را تقویت کنند که بیمه‌های دندانپزشکی با حمایت دولت یا حداقل نهادهای مختلف دولت یا بنگاه‌های بزرگ اقتصادی بتوانند افراد بیشتری را تحت‌پوشش قرار دهند. به این شکل به‌نوعی یک شرایط برد- برد- برد برای مردم، دولت و دندانپزشکان به‌وجود می‌آید. مردم خدمت بیشتر و ارزان‌تر می‌گیرند و برای دولت به این جهت که در درازمدت هزینه کمتری برای سلامت دهان و دندان مردم می‌کند. برای دندانپزشکان به این دلیل که با وجود تعداد بیشتری خدمت‌گیرندگان می‌توانند به درآمد مورد نظر برسند و خدمات را به نحو مطلوبی ارائه کنند.

◇ اخباری در رابطه با گران شدن تجهیزات پزشکی شنیده می‌شود که حاکی از آمار و ارقام متفاوت است، برخی از گران شدن صددرصدی و برخی از گران شدن ۷۰۰ درصدی تجهیزات پزشکی صحبت می‌کنند، می‌توانید در این زمینه توضیح دهید؟

گفتن یک عدد یا رقم به‌صورت مشخص کار صحیحی نیست. شاید برخی بتوانند حدودی رقمی را بگویند. در چند سال گذشته با دو چالش عمده روبه‌رو شدیم: افزایش قیمت ارز و تحریم‌ها. بخش عمده‌ای از مواد و تجهیزات دندانپزشکی تولید خارج از کشور است، از این‌رو افزایش قیمت دلار بر خدمات دندانپزشکی تاثیر گذاشت، ممکن است خیلی از خدمات پزشکی دیگر آنقدر وابسته به خارج از کشور نباشد. برخی قطعات دندانپزشکی حتی مقرون به‌صرفه نیست که در داخل تولید شود و از خارج می‌آید. بنابراین طبیعی است که هنگامی که در چند سال گذشته دلار ۳۰۰ درصد افزایش قیمت داشته است، به تبع آن هزینه تمام شده تجهیزات دندانپزشکی هم بالا می‌رود. در دندانپزشکی تجهیزات و مواد عناصر بسیار موثری هستند. در چند سال گذشته طیفی از گرانفروشی را شاهد بوده‌ایم. چالش دیگر تحریم‌ها بود و باعث شد نرخ مواد دندانپزشکی و وسایلی که دارای کاربردهای غیر دندانپزشکی هم بودند مورد تحریم قرار گیرند. فقدان آنها و دورزدن مسیر برای به‌دست آوردن آنها باعث ایجاد دلالی‌هایی شد که قیمت تمام‌شده را افزایش داد. البته متاسفانه در کشور ما این اتفاق می‌افتد که قیمت دلار بالا می‌رود و قیمت اجناس هم بالا می‌رود، اما هنگامی که قیمت دلار کاهش پیدا می‌کند، قیمت کالا تعدیل نمی‌شود. افزایش قیمت تجهیزات پزشکی به‌صورت طیفی بوده است. اگر بخواهیم معدل بگیریم، طی ۳ یا ۴ سال گذشته سه برابر شده، یعنی افزایش ۳۰۰ درصدی داشته است.

◇ نقش انجمن‌های پزشکی در سیاستگذاری در حوزه سلامت را چگونه می‌بینید و تعامل دولت و این انجمن‌های چگونه باید باشد؟

واقعیت این است که هنوز به جهت ساخت قدرت در کشور ما، نهادهای مدنی و انجمن‌های علمی آنچنان که باید و شاید از جایگاه مناسبی برخوردار نبوده‌اند، خود این انجمن‌ها هم هنوز نتوانسته‌اند توانمندی‌های لازم را کسب کنند. ما امروز شاهد هستیم که انجمن دندانپزشکی آمریکا در ارتباط با تمام مسائل آموزشی، پیشگیری، خدمات درمانی و تجهیزات دندانپزشکی سیاستگذاری می‌کند. درحالی که این مساله با توجه به شکلی که ساختار قدرت در ایران دارد توسط دولت انجام می‌شود. در چند سال گذشته نقش انجمن‌های علمی نقش زینتی بوده و حداکثر کاری که می‌کردند برگزاری کنگره‌های آموزشی بوده است و در سایر موارد چندان اختیارات لازم را نداشته‌اند. درحال حاضر وزارت بهداشت است که تعیین می‌کند کدام وسیله باید استفاده شود یا کدام شرکت و محصول آن شرکت هست که قابل استفاده کردن نیست. درحالی که در دیگر کشورها این مسئولیت‌ها برعهده انجمن‌هاست، این مسائل توانمندسازی می‌کند. چون به انجمن‌ها اعتماد نبوده است، انجمن‌ها نتوانسته‌اند ظرفیت‌سازی کنند. وضعیت به‌گونه‌ای است که اگر همین امروز دکتر روحانی بخواهد این مسئولیت‌ها را به انجمن‌ها واگذار کند، آنها فاقد توانایی لازم هستند. اما در درازمدت با اعتمادسازی و ظرفیت‌سازی می‌توان وضعیت را بهتر کرد و این کار قابل انجام است. برای مثال، دربحث‌های آموزشی اختیارات کنگره‌ها و امتیازات آن توسط انجمن‌ها انجام شود، همچنین به سمت این برویم که کسانی که در امتحانات به عنوان داوران هستند توسط انجمن‌ها انتخاب شوند. بحث نظارت بر عملکرد دندانپزشکان باید در دل انجمن‌ها شکل گیرد. به‌طور کل یکسری اختیارات باید داده شود و مسئولیت‌هایی هم خواسته شود. شکل اختیارات درحال حاضر مطلوب نیست، ولی در این مدت کوتاه با برگزاری جلسه‌ها از طریق وزارت بهداشت و وزارت رفاه، کار و تعاون اجتماعی می‌توان امیدوار بود که این اعتماد شکل بگیرد.

◇ مهم‌ترین چالشی که فارغ‌التحصیلان دندانپزشکی با آن مواجه هستند را چه می‌دانید؟

فکر می‌کنم در کشور ما دانش پزشکی بسیار گسترش پیدا کرده است و پزشکان ما توانمند شده‌اند اما در سال‌های اخیر گسترش دانشکده‌های دندانپزشکی به شکلی بوده است که چون زیرساخت‌های لازم شکل نگرفته است، خروجی آنها به لحاظ میزان توانمندی‌های اولیه دچار مشکل است، این مساله‌ای است که باید موردتوجه قرار گیرد. اگر قرار باشد سطح خدمات درمانی را افزایش دهیم و مردم توجه بیشتر و خدمات بهتری دریافت کنند نیازمند این هستیم که دندانپزشکان توانمندی را تربیت کنیم. فکر می‌کنم این توجه در سال‌های گذشته صورت نگرفته است و کیفیت فدای کمیت شده است. چالش بعدی این است که اگر بازار کار مناسبی پیدا نشود و درمان بیماران مدیریت نشود، با توجه به اینکه حوزه درمان و سلامت مردم ممکن است در دست بسیاری از سودجویان قرار گیرد، بعید نیست یکسری شرکت‌ها و مجموعه‌ها با هزینه‌های اندک بخواهند دندانپزشکان را به‌کار گیرند و چون این از نظر اقتصادی ممکن است مقرون به‌صرفه نباشد، در نوع خدمات‌دهی آنها موثر است. این مساله علاوه بر اینکه به مردم و همکاران لطمات وارد می‌کند، لطمات فرهنگی و معنوی هم دارد. مردم به پزشک به‌عنوان حکیم و شخصیت معنوی نگاه می‌کنند و شغل پزشکی برای مردم یک قداست دارد. اما پزشکی که به خاطر امرار معاش خود و درآمد بیشتر به این سمت روی بیاورد که خدمات درمانی بی‌کیفیت ارائه کند، نه‌تنها اعتماد عمومی را خدشه‌دار می‌کند، بلکه دستیابی به شاخص‌های موردنظرمان در حوزه سلامت دهان و دندان در درازمدت نیز با مشکلاتی روبه‌روست.

یک‌سوم کلاس‌های درس ناایمن است

معاون عمرانی وزیر آموزش و پرورش با اشاره به اینکه تا زمان تکمیل پروژه‌های نیمه‌تمام، دیگر هیچ پروژه آموزشی شروع نخواهد شد و آغاز این پروژه‌ها ممنوع اعلام شده است، گفت: تکمیل پروژه‌های نیمه تمام، استانداردسازی سیستم گرمایشی مدارس و تخریب و نوسازی کلاس‌های درس در استان‌های مختلف به‌ویژه تهران در اولویت برنامه‌های ما قرار دارد چرا که حدود یک‌سوم کلاس‌های درس همچنان ناایمن و غیرمقاوم است. مرتضی رئیسی با بیان این مطلب افزود: جشنواره خیرین مدرسه‌ساز از ۱۸ اردیبهشت لغایت ۵ خردادماه در ۳۱ استان کشور برگزار می‌شود. این جشنواره دو هدف اصلی دارد که یکی موضوع تجلیل و تکریم از خیرین و دیگری مشارکت خیرین برای تکمیل پروژه‌های نیمه‌تمام است. به گفته رئیسی براساس بند «ب» تبصره ۱۳ که در مجلس به تصویب رسیده و آیین‌نامه اجرایی آن نیز در اسفندماه ۹۲به تصویب هیأت دولت رسیده، قرار است بخشی از پروژه‌های نیمه‌تمامی که در کشور وجود دارد و در شهرها و روستاها مورد نیاز هستند، توسط خیرین تکمیل شود، البته پروژه‌هایی که زیر ۷۰ درصد هستند و ما امیدواریم که خیرین این‌بار نیز به کمک خیرین بیایند. معاون عمرانی وزیر آموزش و پرورش با اشاره به پروژه‌های نیمه‌تمام آموزشی کشور توضیح داد: براساس آخرین اطلاعات به‌دست آمده، ۶ هزار پروژه نیمه‌تمام در آموزش و پرورش کشور وجود دارد که از این تعداد ۲۰ درصد آن یعنی ۱۲۰۰ پروژه یا صددرصد مردمی یا به صورت مشارکت بین دولت و خیرین است. ۸۰ درصد پروژه‌های نیمه‌تمام یعنی ۴ هزار و ۸۰۰ پروژه با استفاده از منابع دولتی شروع و در دست اجراست؛ این ۶ هزار پروژه، ۳۱ هزار کلاس درس با زیربنای ۶ میلیون مترمربع است و به‌ازای هر دانش‌آموز کشور نیم مترمربع فضای آموزشی و ورزشی نیمه‌کاره وجود دارد. رئیسی توضیحات خود را این‌گونه تکمیل کرد: ۸۰۰پروژه ورزشی و ۴ هزار پروژه آموزشی با ۴ میلیون متر مربع زیربنا وجود دارد که نیمی از پروژه‌های دولتی از محل تخریب و بازسازی و مقاوم‌سازی در دست اجراست؛ ۲ میلیون مترمربع از پروژه‌های طرح تخریب و بازسازی به‌صورت نیمه‌تمام هستند که جایگزین مدارس تخریبی و نیازمند مقاوم‌سازی هستند. به گفته رئیسی، با ۱۴۶ میلیارد تومانی که در سال گذشته برای استانداردسازی سیستم‌های گرمایشی مدارس دریافت شد، پیش‌بینی می‌کنیم ۲۰ هزار کلاس درس در مدارس کشور استاندارد شوند. او در پاسخ به مهر برای نوسازی مدارس فرسوده پایتخت توضیح داد: در تاریخ ۳۱ فروردین ۱۳۸۵ مصوبه‌ای در مجلس داشته‌ایم که ۴ میلیارد دلار طی سال‌های مختلف برداشت شود و به ما پرداخت کنند؛ از نظر ریالی ۴۵۵۰ میلیارد تومان از آن اعتبار تاکنون پرداخت شده است که این اعتبار به ساخت ۸ میلیون و ۶۰۰ هزار مترمربع از مدارس تخریبی آغاز و ۷ میلیون مترمربع آن به پایان رسید و درمجموع ۱/۶ مترمربع نیمه‌کاره است. رئیسی تصریح کرد: در گذشته دوسوم مدارس ناایمن بودند که مقاوم‌سازی شدند اما درحال حاضر همچنان یک‌سوم مدارس در برابر زلزله ناایمن هستند که باید نوسازی و مقاوم‌سازی شوند. مهر نوشت؛ او درباره تعامل سازمان نوسازی با شهرداری تهران به‌منظور اختصاص زمین گفت: ما هیچ تعاملی با شهرداری تهران انجام نداده‌ایم. ضمن آنکه تامین زمین برای ساخت مدرسه برعهده سازمان نوسازی نیست و بهره‌بردار که آموزش و پرورش باشد، باید زمین لازم را تامین کند.

کشمکش ماموران با دستفروشان ادامه دارد

طرح جمع‌آوری دستفروشان از سوی شرکت بهره‌برداری مترو پس از گذشت حدود دو ماه از آغاز آن همچنان مانند کشمکشی میان ماموران مترو و دستفروشان ادامه دارد. این درحالی است که کارشناسان این مساله را نشان‌دهنده بحران اشتغال در میان رنان می‌دانند و اعتقاد دارند واگذاری غرفه‌های رایگان در مترو می‌تواند راه بهتری برای حل این مساله باشد. دستفروشی زنان پدیده‌ای بود که با حضور آنها در محیط نسبتا امن مترو بیش از همیشه به چشم اجتماع آمد. محیط امن واگن بانوان مترو بدون شک برای زنانی که ناچار بودند ساعت‌ها در سطح شهر به دستفروشی بپردازند با وجود تمامی مشکلات، جای امنی محسوب می‌شد. هرچند با وجود آنکه بر اساس قانون کار «هرکس حق دارد شغلی را که به آن مایل است و مخالف اسلام و مصالح عمومی و حقوق دیگران نیست، برگزیند» اما در تمامی این ایام کم و بیش شاهد برخی برخوردها با دستفروشان از سوی ماموران مترو بودیم تا اینکه در اواخر سال گذشته پیامی از بلندگوهای مترو پخش شد که از آغاز طرح جمع‌آوری دستفروشان از سوی شرکت بهره‌برداری مترو تهران و حومه خبر می‌داد و از مردم می‌خواست که از دستفروشان خرید نکنند. یکی از زنان دستفروش خط چهار مترو که کمربند می‌فروشد درباره تجربه اخیرش از طرح تشدید برخورد با دستفروشان گفت: از آغاز این طرح برخوردها شدیدتر شده است. از ورود دستفروش‌ها به مترو جلوگیری می‌کنند. در گذشته تنها وسایلمان را می‌گرفتند اما اکنون به‌گونه‌ای شده که اگر کسی را شناسایی کنند، او را از مترو بیرون می‌اندازند. به تازگی هم یکی از ماموران به ما گفت که از این هفته برخوردها شدیدتر می‌شود و از این به بعد نیروی انتظامی بیشتر برخورد خواهد کرد. او ادامه داد: هیچ کسی بی‌دلیل به این کار روی نیاورده، همه ما گرفتاری داریم و باید کرایه خانه و قسط بدهیم. مترو را هم به این دلیل انتخاب کرده‌ایم که همه در آنجا خانم هستند بنابر این برای دستفروشان خانم محیط امن‌تری است. همچنین می‌توانیم با سرمایه کمی کارمان را آغاز کنیم. او درمورد تعداد دستفروشان و میزان درآمدشان گفت: فکر می‌کنم در هر خط ۱۰-۱۵ نفر خانم دستفروش وجود داشته باشند. اگر مردم خوب خرید کنند درآمدمان بد نیست اما آنطور هم نیست که بتوانیم پس‌اندازی داشته باشیم. هرچه درمی‌آید برای گذران همان روز خرج می‌شود. بارها درخواست کرده‌ایم که غرفه‌ای به ما بدهند، قول‌هایی هم به ما دادند اما تا کنون کاری برای ما انجام نداده‌اند. این درحالی است که مدیر روابط عمومی شرکت بهره‌برداری مترو تهران و حومه با تکذیب خبر تشدید برخوردها در هفته جاری درگفت‌وگو با ایلنا گفت: طرح مقابله با دستفروشان بنا به دستور مدیرعامل شرکت بهره‌برداری مترو از اوایل اسفندماه در پی پیغام‌های مختلفی که از جانب مسافران به ما می‌رسید آغاز شد. به‌نظر می‌رسد که دستفروشان برای مسافرین ایجاد مزاحمت می‌کنند همچنین حضور آنها باعث تاخیر در حرکت قطارها می‌شود. احسان مقدم، توضیح داد: دراین طرح برخورد قهرآمیز و قضایی با دستفروشان انجام نمی‌شود بلکه تنها مانع از ورود کسانی که شناخته شده هستند و یا مشکوک به انجام دستفروشی هستند به داخل مترو شده و به کسانی که مشغول این کارند تذکر لسانی داده می‌شود. نیروی انتظامی هم در این زمینه به ما کمک می‌کند. ایلنا نوشت؛ او در پاسخ به اینکه «چرا مترو غرفه‌هایی را در اختیار این افراد قرار نمی‌دهد؟» پاسخ داد: در زمان مدیرعامل سابق غرفه‌هایی با شرایط مناسب برای این افراد در نظر گرفته شده بود اما خود آنها از این مساله استقبال‌نکردند.

یادداشت

تردد تنها ۵۰ درصد اتوبوس‌ها در خط ویژه

احمددنیامالی*

روز گذشته یک اتوبوس شرکت واحد در تهران دچار حادثه شد که بر اثر آن حادثه، متاسفانه هفت نفر از شهروندان تهرانی جان خود را از دست دادند. اینکه علت واقعی بروز این حادثه که به‌درستی باید آن را فاجعه نامید چه بوده است، موضوع صحبت من نیست. دلیل این حادثه را باید پلیس مشخص کند و این تشخیص پلیس است که نهایتا منجر به برخورد با متخلفان احتمالی خواهد شد. با این وجود، درمورد این حادثه ملاحظاتی وجود دارد که توجه ویژه به آنها می‌تواند راه را بر بروز چنین حوادثی در آینده ببندد. در بحث حمل‌ونقل عمومی بیش از هر چیز ایمنی مسافران اهمیت دارد. برای همین باید سازوکارهایی وجود داشته باشد که این ایمنی را ایجاد کند و حتی بالا ببرد. سرعت بالا و غیرمجاز همواره مشکل‌ساز و حادثه‌آفرین بوده است. به همین منظور با استفاده از فناوری جی‌پی‌اس سرعت اتوبوس‌های شهری کنترل می‌شود و در صورت بروز تخلف با رانندگان خاطی برخورد می‌شود. با این وجود، تنها این کنترل و برخورد کافی نیست. همه می‌دانند حادثه در لحظه اتفاق می‌افتد و مهارت عامل انسانی در کنترل حادثه از اهمیت به‌سزایی برخوردار است. برای همین، تاکید ما برای استخدام رانندگان وسایل حمل‌ونقل عمومی از تاکسی تا اتوبوس گرفته تا مترو این است که افراد باتجربه و با مهارت استخدام شوند. اینکه یک فرد برای رانندگی اتوبوس آن هم برای حمل‌ونقل عمومی داخل شهری تنها گواهینامه‌های لازم از راهنمایی و رانندگی را کسب کرده باشد، کافی نیست. رانندگان باید مهارت‌آزمایی شوند هرچند، در بحث